

ভেকোলাৰ সপোন (শিশু পদ্য)

নীলিমা বৰা

ভেকোলাৰ সপোন

(শিশু পদ্য)

নীলিমা বৰা

বনফুল
গুৱাহাটী

BHEKULAR SAPUN

A Collection Children poems of NILIMA BORA, M.A.

নীলিমা বৰাৰ শিশু কবিতা পুথি

“ভেকোলাৰ সপোন”

প্ৰকাশক : বনফুল, গুৱাহাটী

মোঃ নং :- ৯৪৩৫০-৪৪৯২৩

© লেখিকা

প্ৰচ্ছেদ : শ্ৰীনৃপেন বৰ্মন

আৰ্হিপাঠ : লেখিকা

প্ৰথম প্ৰকাশ : ২০১৭

মূল্য : ৫০.০০ টকা

ডি.টি.পি : শ্ৰীনীলাক্ষী দত্ত

মুদ্ৰক : বৰ্ণালী

ভঙাগড়, গুৱাহাটী - ৫

ফোন নং :- ৯৯৫৭৫-৯৪৮১৪

ইয়াত আছে :

পৃষ্ঠা

১। আহিতাক বিচাৰি যাওঁ	১
২। শালিকাৰ কাজিয়া	২
৩। ভেকোলাৰ সপোন	৪
৪। ঘোৰা আৰু গৰু কোন বাৰু সৰু	৭
৫। বিহু	১০
৬। বতাহ	১১
৭। ফল	১২
৮। বছৰৰ আহ-যাহ	১৪
৯। সপ্তাহৰ সাতদিন	১৫
১০। বিম্ জিম্ বৰষুণ	১৬
১১। ফুল	১৭
১২। বঙৰ কথা	১৯
১৩। বামধেনু	২০
১৪। বাতি ওলায় কোন	২২
১৫। আমৰলিৰ হেৰাল বাট	২৩
১৬। আঘোণৰ কুঁৱলি	২৪
১৭। হাঁহজনীৰ হাঁহি	২৫
১৮। কোনে	২৭

আইতাক বিচাৰি যাওঁ

মোলা মুখৰ আইতাৰ

মিঠা মিঠা হাঁহি

মোতোৰা মোতোৰ গাল

ৰূপালী চুলি।

হলৌ চোলা বগা চাদৰ

হাতত লাথুটি

তামোল খোৱা মুখখনি

ওঠ মেনোঙি।

মাধু বয় ৰজা-ৰাণী

জোনাকত বাহি,

তামোল খুন্দি গুম্ গুমায়

জুহালৰ গুৰি।

আইতাহঁতৰ কথা শুনি

বৰ ভালপাওঁ

বলাছোন বলা ভাই

বিচাৰি যাওঁ।

— 0 —

শালিকাৰ কাজিয়া

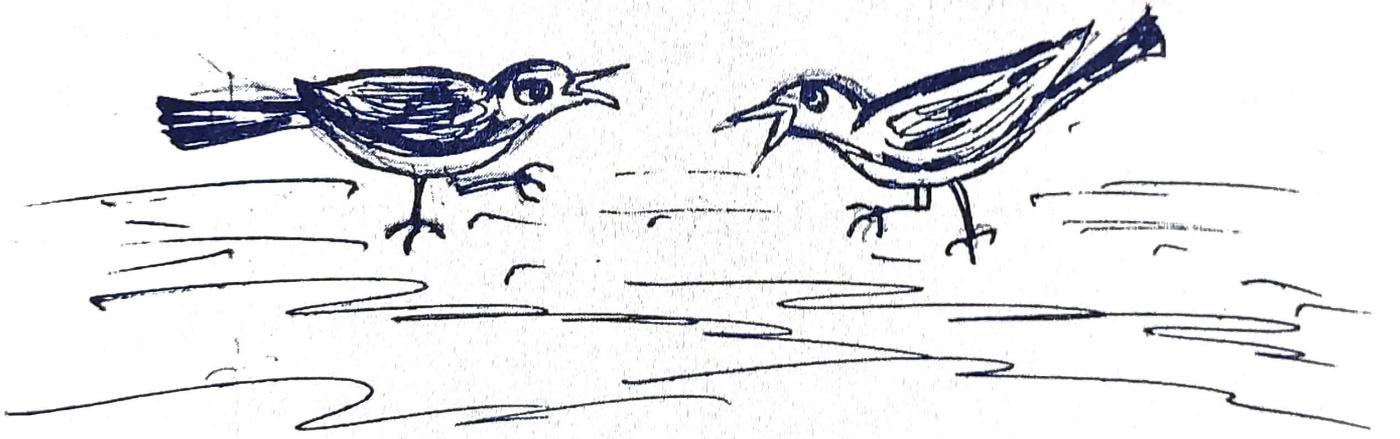

শালিকী শালিকাৰ

এদিন দুপৰীয়া

লাগিল চোতালতে

বৰ কাজিয়া।

মুখ চোকা শালিকাৰ

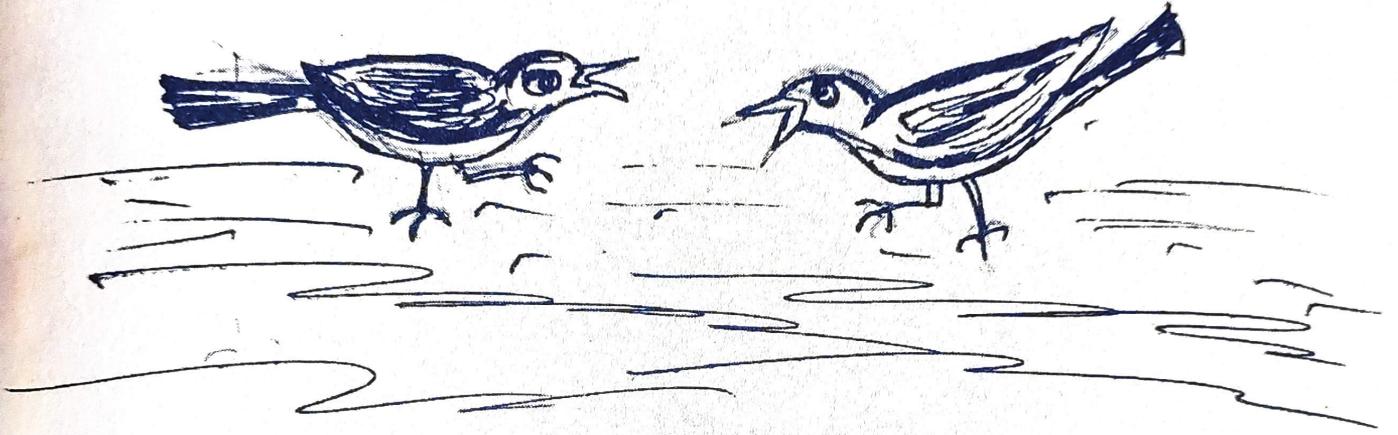
তালফাল মাত

ওচৰত থকা সৰে

কাণত দিলে হাত।

উৰি অহা কপৌজনী
দৰক্ মৰি ৰ'ল
কাজিয়া কৰা বেয়া কথা
তাই কৈ গ'ল।

শুনি শালিকীয়ে
দাঁত কৰচি
বোলে চুপ থাক
থম টেটু মুচৰি।
ঘৰ চিৰিকাই লাজতে
ক'লে চিঃ চিঃ চিঃ
পাতৰ আঁৰত বালিমাহীয়ে
হাঁহে হিঃ হিঃ হিঃ ॥

ভেকোলাৰ সপোন

ভেকোলহি এদিন

দেখিলে সপোন

তাৰ আছে ছোন

ৰজা হোৱা গুণ।

পানীত মাছ

গছত চৰাই

মৌ মাথি ভোমোৰা

ফুৰে গুণগুণহি।

হাতীৰ আছে

ডাঙৰ গা

জিৰাবলৈ বিচাৰে

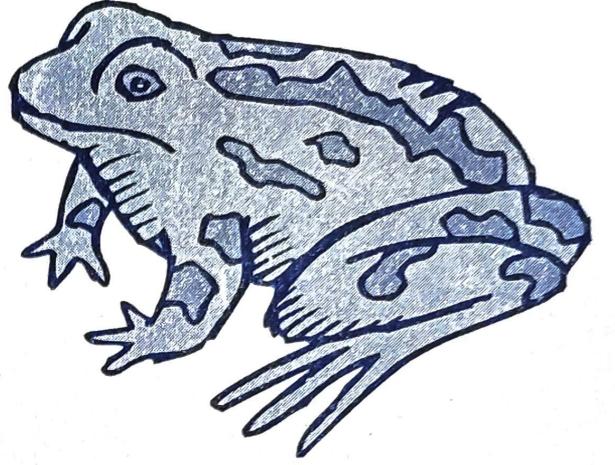
গছৰ ছাঁ

বাঘ সিংহ

ৰজা মাথো বননিত,

পাৰিবনে বাক

তাৰদৰে থাকিব পানীত?

পানীতো পাৰে সি

মাটিতো পাৰে

তেনে কিয়-

এনেকে থাকে?

(৫)

ভেমতে ওফন্দি

চিঞৰি ক'লে,

সকলোৰে বজা মই

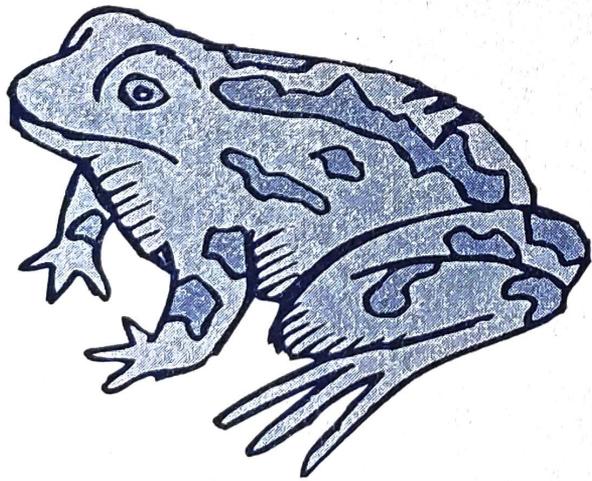
জানিবি হ'লে।'

এইবুলি দিলে

এটা দীঘল জাপ

পিছে সমুখতে

এটি ফোঁটি সাপ।

আহি ঐ য'তে যাওঁ

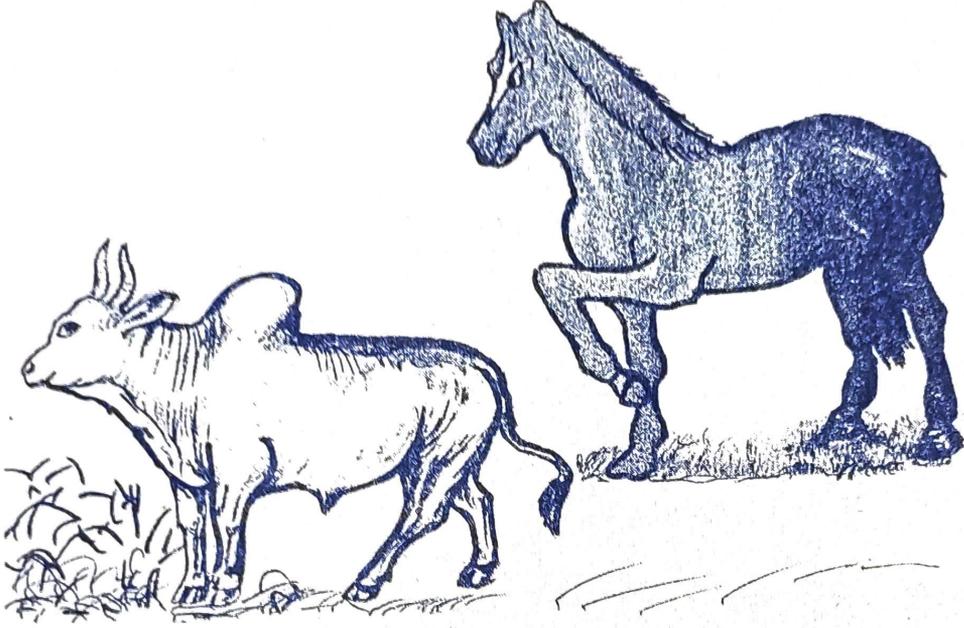
থাকে ই তাত,

ভেকোলা পটং

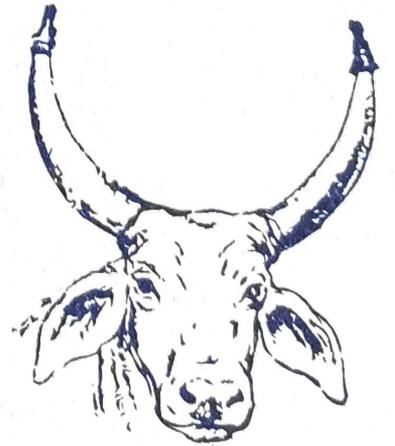
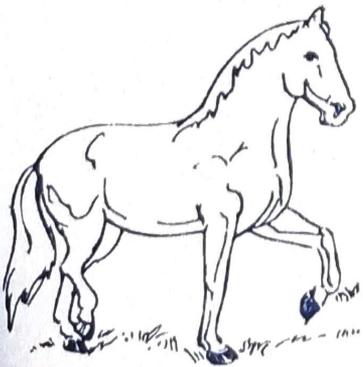
বাপৰ বাপ্।

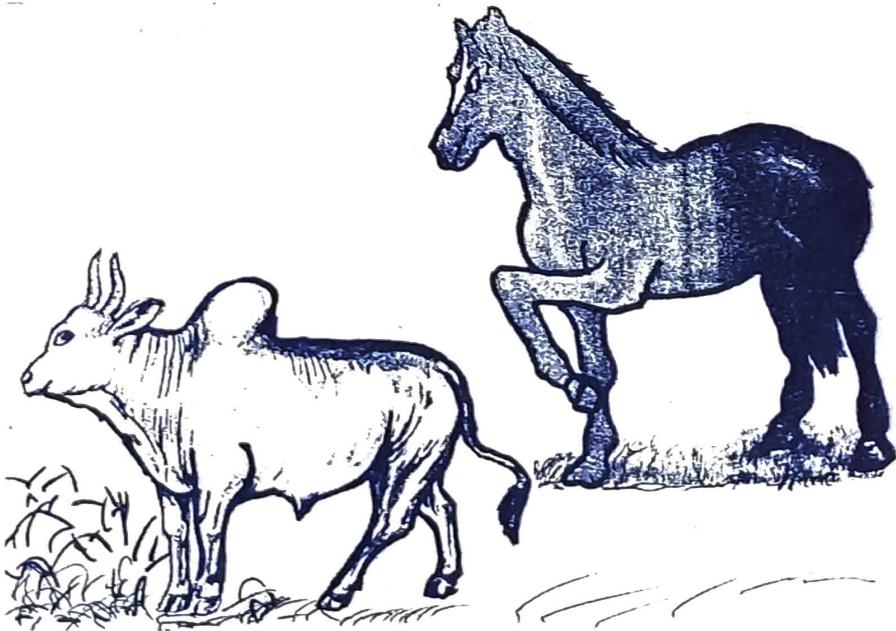
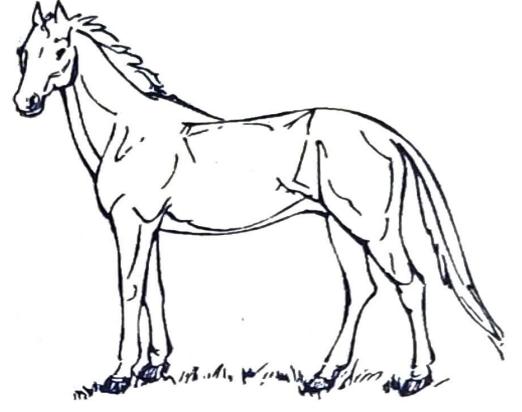
ঘোঁষা আৰু গৰু বেণাৰ বাৰু সৰু

ঘোঁৰাই ক'লে - গৰু
তই মোতকৈ সৰু,
মোক দেখি লাগেনে
হিংসা বাৰু?
কথাশুনি গৰুৱে
কাণ জোকাৰি থলে
দেখি ঘোঁৰাৰ খঙ
গল চুলিৰ আগে।

বোলে তই সঁচায়
মুৰুখ প্ৰাণী,
সেয়েহে তোৰ
আলায় আথানি।
গৰুৱে ক'লে হাঁহি
শুন অ' ঘোৰা,
বেয়া লাগে ভাই
তই বৰ ভোদা।
দিনে নিশাই কাম কৰ
নাই আহৰি,
তথাপিও কিয় কৰ
তই বাহাদুৰি।

মোলৈ চাছেন

সুখৰ জীৱন,

খাঁও আৰু পাগলো

কৰা নাই নে মন?

বছৰটোত হাল বাও

মাথো দুমাহ,

মৰণাত দি থওঁ

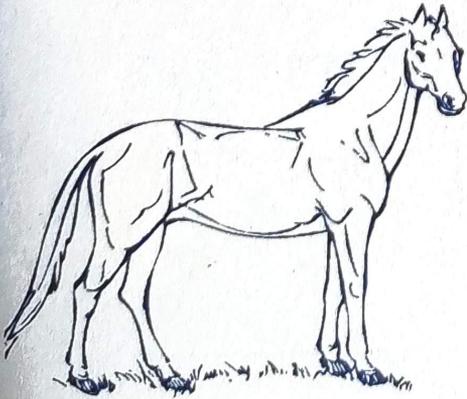
দুটামান পাক।

কথাশুনি ঘোৰাই

মাৰিলে নিটাল,

কথাত কথা বাঢ়ে

নমতাই ভাল।

বিহু

ব'হাগত ব'হাগ বিহু
বাজে ঢোল পেপাঁ
অকণিৰহঁতৰ হয়
তত্ নইকিয়া।
মাঘত মাঘ বিহু
পিঠা-দৈ চিৰা।

মুখৰ সোৱাদ
যিমান পাৰা খাবা।
কাতি বিহুত হৰি নাম
মাহ-প্ৰসাদ পাৰা
তুলসীৰ তলত বহি
হৰি নাম গাবা।

বতাহ

বতাহ বতাহ

বতাহ থাকে ক'ত,

বতাহ থাকে

উদং ঠাই য'ত।

বতাহে খেলে

লুবণাই লুবণাই,

ঘূষি ফুৰে মাথো

চপলিয়াই।

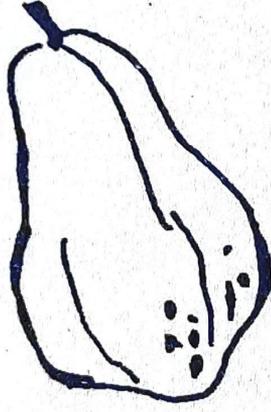
বতাহ হয় ধুমুহা

যদি উঠে খঙ,

বৰ ভয় লগে

দোখি খঙৰ চঙ।

ফল

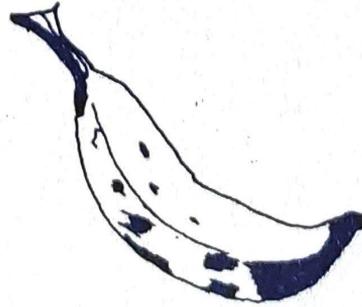
আম খাৰা গছত পৰা
সদায় জানিবা
পাৰিলে এজুপি গছ
ঘৰতে ৰখা।

বল খালে বল হয়

সবলোৰে জানে

পিছ বাৰীত বলগছ

থাৰিবই লাগে।

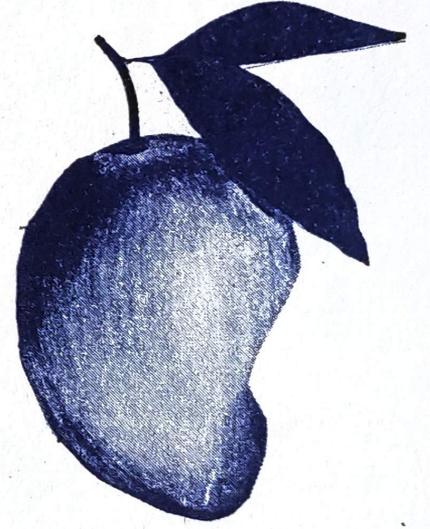

মধুৰী, অমিতা ফল

দেহলৈ ভাল

য'তে ত'তে ৰুব পাৰি

নহি আত্মবল।

ঘৰ শুৱনি গছ লতা

গিয়ানী জনৰ কথা

নিৰ্মল বায়ু দিয়ে

মনত ৰাখিবা।

বছৰৰ আহ-যাহ

এমাহ দুমাহ মিলি
হয় বাৰ মাহ
বাৰ মাহে এবছৰ
কৰে আহ-যাহ।

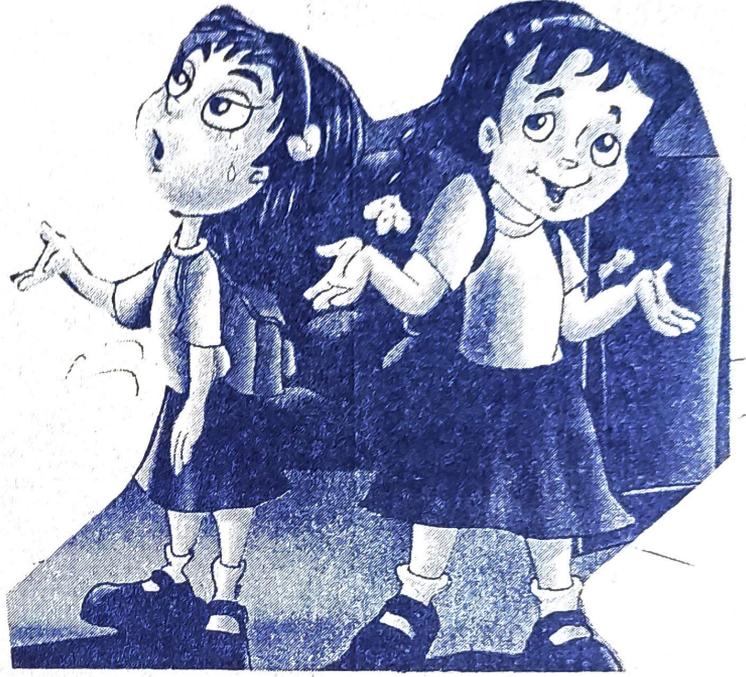
সপ্তাহৰ সাত দিন

সপ্তাহত সাত দিন

জানানে নাজানা

তাৰো আছে নাম

কওঁ শুনি যোৱা।

সোম মঙ্গল বুধ

বৃহস্পতি শুক্র

শনি আৰু দেওবাৰ

এয়ে পাক চক্ৰ।

ৰিম্ জিম্ বৰষুণ

ৰিম্ জিম্ বৰষুণ

ডাৰৰৰ পানী

মেঘে মেঘে লাগি

আহে বিজুলী।

আবলৰ আবলৰ

ব'ত যে চঙ

দি দিয়ে তাপ

উঠিলে খঙ।

বেণতিয়াবা চুপ চাপ

ব'দ বৰষুণ নাই

বতাহ ছাতিয়ে দেখি

আহি নিচুবলয়।

বেণতিয়াবা গাজনি,

ৰণ তয়া ময়া

বলৰ লগত জানো

লাগে বলজিয়া।

বেণতিয়াবা দিনতে

হয় একাৰ

বেলিটো হেৰাল বুলি

লাগে হাহাঁবলৰ।

ফুল

গোলাপ পাহি শুরনি

আলসুৰা ফুল

গুটি গুটি বকুলৰ

গোন্ধে আমোল মোল।

গুটিমালী তগৰ পাহি -

আৰু খৰিকাজাঁই

তেনে সুবাস আৰু

পাবলৈ নাই।

গধুলি গোপাল আক'

গধুলি ফুলে

ভেট পাহ ফুলি উঠে

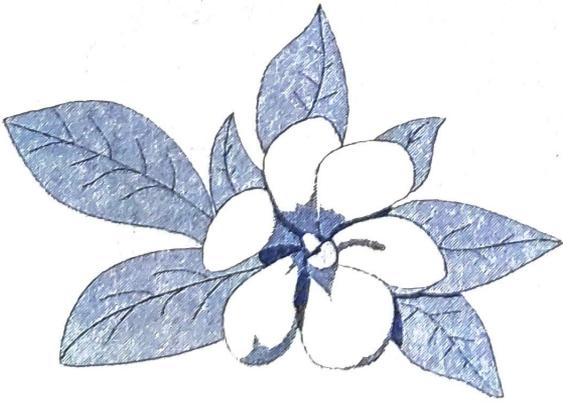
জোন ওলালে।

সূৰ্যমুখী ঘূৰে

বেলিৰ লগে লগে

শেৰালী সৰি পৰে

দোক্ মোকালি হ'লে।

বঙৰ কথা

সোৱা কি বং

চোৱাছোন চোৱা

বঙা নীলা আৰু

বঙ সেউজীয়া।

বঙা আৰু নীলা মিলি

হয় বেঙুনীয়া

হালধীয়া নীলা মিলি

হয় সেউজীয়া।

বঙাৰ লগত যদি

দিয়া হালধীয়া

বঙ হয় জানা ভহি

কমলা কমলা।

ৰামধেনু

ৰামধেনুৰ সাতৰঙ
বৰ মনোমোহা
উজলিছে আকাশত
চালে চবুৰোৱা।
ৰঙা নীলা বেঙুনীয়া
আৰু সুমথিৰা
মেউজীয়া আছে তাত
আৰু হালধীয়া।

ঘন নীলা জিলিফে
ফেনে বিতোপন
ওচৰলৈ গই
চুই চাবৰ মন।
এটি এটি বৰি
ৰঙৰ পোহাৰ
সূৰ্যে আৰণ্যক
দিছে উপহাৰ ॥

ৰাতি ওলায় যোন

ৰাতি ওলায় যোন

আৰু ওলায় কোন

ওলায় যোনাকী

কৰি সাজোন কাচোন।

ফেঁচাই উৰুলি দিয়ে

নিশা পৰে পৰে

ঝিলিয়ে গীত গায়

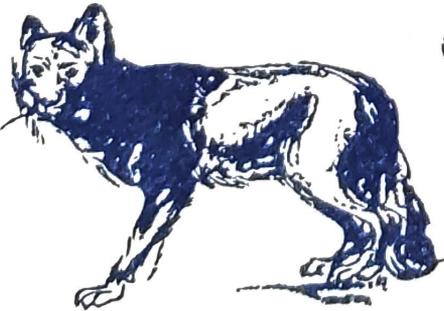
আপোন মনে।

শিয়ালে গীত জোৰে

কে কে হোৰা

শুনি কেনে লাগিছে

কোৰাচোন কোৰা

আমৰলিৰ হেৰাল বাট

আমৰলি পৰুৱাৰ

হেৰাল বাট

খৰখোজে কেৰেলুৱা

ওলাল তাত।

আমৰলিয়ে খঙতে

মাৰিলে কামোৰ

কেৰেলুৱাই বোলে

সেয়ে এনে দশা তোৰ।

আঘোণৰ কুঁৱলি

আঘোণৰ কুঁৱলি

এবেগবে নেদেখি

মিষ্ মিৰয়া বতাহে

কৰেহি আমনি।

আই যায় পথাৰলৈ

হাতত বগাচি লই

ধান ডাই আনিব

ভালত থবলই।

হাঁহজনীৰ হাঁহি

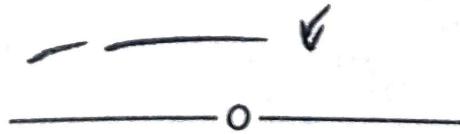
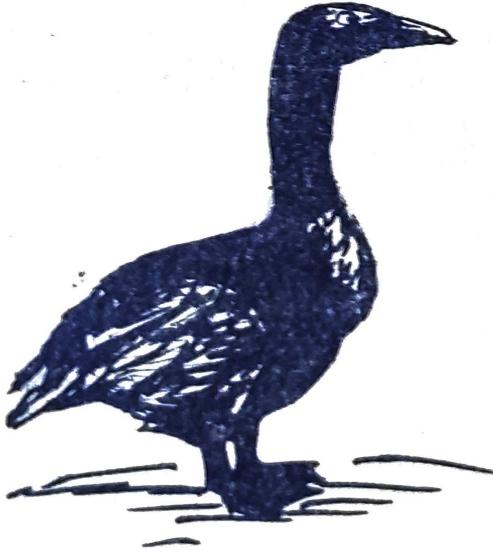

হাঁহি হাঁহি হাঁহজনীৰ
হিঁকটি আহিল
ছাগলী জনীৰ দেখোন
ডাটি গজিল?
তাকে দেখি ছাগলীৰ
উঠি গ'ল খঙ
বোলে, তোৰো পাখি মাথো
দেখুৱাবলৈ চঙ।

চৰাই হৈও খোজ বগাচ
উৰিব নোৱাৰি
মেয়ে ভনী আহ আঁমি
ইওঁ দুয়ো সখী।

কোনে

মোনবনে মোখে
বাইদেউ বেগৰা
বখাবোৰ মই
বুজি নাই পোৱা।
ইমানবোৰ বস্তু
এই পৃথিৱীত
সবলোৰে আছে নাম
বৰ আচৰিত।
বেগনে দিলে গছৰ নাম
বেগনে দিলে ফুলৰ
বেগনে দিলে জন্তুৰ
বেগনে দিলে ফলৰ?

বেগনে দিলে খঙ, ঝাগ

বেগনে দিলে বগন্দোন

বেগনে দিলে হাঁহি, ঝঙ

বেগনে দিলে ওফোন্দ।

এধানি বাইদেয়েও

খালে খত্ মত্

এষা, দেখোন বখাটো

বষ জট্ পট্।

বাইদেয়ে বোলে ভাই

দিলে ছাংগে বেগনোবাই

তোষ মোষ নামটো হ'লে

দিলে মা-দেউতাই।

—○—

ভেকোলাৰ সপোন

শিশু পদ্য

শিশু সাহিত্যিক ৰাষ্ট্ৰীয় পুৰস্কাৰপ্ৰাপ্ত শ্ৰীমতী নীলিমা বৰাৰ প্ৰকাশিত তিনিকুৰিতকৈও অধিক গ্ৰন্থৰ দুকুৰি পাঁচখন শিশু গ্ৰন্থ। শিশুৰ মানসিকতাৰ ওপৰত গুৰুত্ব দি ৰচনা কৰা তেওঁৰ প্ৰতিখন শিশু গ্ৰন্থই উচ্চ মানদণ্ডৰ। শিশুৰ মনোগ্ৰাহীকৈ সৰস আৰু অনুপম লেখনিৰে শিশুপুথি ৰচনা কৰাত নীলিমা বৰাক সিদ্ধহস্ত বুলিব পাৰি। শিশুৰ মনৰ বিস্ময় আৰু মনোৰম জগতখনত প্ৰৱেশ কৰা অতি কঠিন তাতোকৈ কঠিন শিশুৰ মনঃস্বত্ব অধ্যয়ন কৰি মানসিকভাৱে নিজকে শিশু শাৰীলৈ নমাই নি তেওঁলোকৰ ভাব আৰু ভাষাৰে সাহিত্য সৃষ্টিকৰণতো। ইতিমধ্যে অসম সাহিত্য সভাৰ পৰা শিশু সাহিত্যিক হিচাপে সন্মান প্ৰাপ্ত হোৱা শ্ৰীমতী বৰাৰ তেৰখন শিশুগ্ৰন্থ ৰাজ্যিক ভিত্তিত পুৰস্কৃত।

বাংলা সাহিত্য গোষ্ঠী 'পইঠাই' তেওঁক শিশু সাহিত্যৰ কৰ্মৰ বাবে 'দিলীপ কুমাৰ চন্দ' বঁটাৰে সন্মানিত কৰিছে। তেওঁলৈ শুভকামনা আৰু দীৰ্ঘায়ু কামনা কৰিছো। ■

—মীৰা ঠাকুৰ

